

SAKARIAS

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

KAPITTEL 1

I den åttende måned i Darius' annet år kom Herrens ord til profeten Sakarias, sønn av Berekias, sønn av Iddo, og det lød så:

² Stor var Herrens vrede mot eders fedre.

³ Og du skal si til dem: Så sier Herren, hærskaenes Gud: Vend om til mig, sier Herren, hærskaenes Gud, så vil jeg vende om til eder, sier Herren, hærskaenes Gud.

⁴ Vær ikke lik eders fedre, som de forrige profeter formante med disse ord: Så sier Herren, hærskaenes Gud: Vend om fra eders onde veier og eders onde gjerninger! Men de hørte ikke og aktet ikke på mig, sier Herren.

⁵ Eders fedre, hvor er de? Og profetene, kan de leve til evig tid?

⁶ Men mine ord og mine råd, som jeg bød mine tjenere profetene å forkynne, har ikke de nådd eders fedre, så de vendte om og sa: Som Herren, hærskaenes Gud, hadde i sinne å gjøre med oss etter våre veier og våre gjerninger, således har han gjort med oss?

⁷ På den fire og tyvende dag i den ellefte måned, det er måneden sebat, i Darius' annet år, kom Herrens ord til profeten Sakarias, sønn av Berekias, sønn av Iddo, og det lød så:

⁸ Jeg hadde et syn om natten: Jeg så en mann som red på en rød hest, og han holdt stille blandt myrtetrærne i dalbunnen; og bak ham var det røde, blakke og hvite hester.

⁹ Da sa jeg: Hva er dette, herre? Og engelen som talte med mig, sa til mig: Jeg vil la dig se hva dette er.

¹⁰ Da tok mannen som holdt stille blandt myrtetrærne, til orde og sa: Dette er de som Herren har sendt ut for å fare omkring på jorden.

¹¹ Og de svarte Herrens engel, som holdt stille blandt myrtetrærne, og sa: Vi har faret omkring på jorden og sett at hele jorden er rolig og stille.

¹² Da tok Herrens engel til orde og sa: Herre, hærskaenes Gud! Hvor lenge skal det vare før du forbarmer dig over Jerusalem og Judas byer, som du har vært vred på nu i sytti år?

¹³ Og Herren svarte engelen som talte med mig, gode og trøstefulle ord.

¹⁴ Og engelen som talte med mig, sa til mig: Rop ut disse ord: Så sier Herren, hærskaenes Gud: Jeg er såre nidkjær for Jerusalem og Sion,

¹⁵ og såre vred er jeg på de trygge hedningefolk; for jeg var bare litt vred, men de hjalp med til ulykken.

¹⁶ Derfor sier Herren så: Jeg vender mig atter til Jerusalem med miskunnhet; mitt hus skal bygges der, sier Herren, hærskaenes Gud, og målesnoren skal strekkes ut over Jerusalem.

¹⁷ Rop atter og si: Så sier Herren, hærskaenes Gud: Ennu en gang skal mine byer flyte

over av det som godt er, og Herren skal ennå en gang trøste Sion og ennå en gang utvelge Jerusalem.

18 (2:1) Og jeg løftet mine øine op og fikk se fire horn.

19 (2:2) Da spurte jeg engelen som talte med mig: Hva er dette? Og han sa til mig: Dette er de horn som har adspredt Juda, Israel og Jerusalem.

20 (2:3) Så lot Herren mig se fire smeder.

21 (2:4) Da spurte jeg: Hva kommer disse her for? Han svarte: Hornene har adspredt Juda, således at ingen vågde å løfte sitt hode, og nå er disse kommet for å forferde dem og slå av hornene på de hedningefolk som har løftet horn mot Juda land for å adsprede det.

KAPITTEL 2

(2:5)

Så løftet jeg mine øine op og fikk se en mann som hadde en målesnor i sin hånd.

2 (2:6) Jeg spurte ham: Hvor skal du hen? Han svarte: Jeg skal til Jerusalem for å utmåle det og se hvor bredt og hvor langt det skal være.

3 (2:7) Da kom engelen som talte med mig, frem, og en annen engel kom imot ham.

4 (2:8) Og han sa til ham: Spring avsted og si til den unge mann der: Jerusalem skal ligge fritt og åpent på grunn av den mengde mennesker og fe som skal finnes der.

5 (2:9) Og jeg, sier Herren, vil være en ildmur rundt omkring det, og jeg vil åpenbare min herlighet der.

6 (2:10) Hør! Hør! Fly bort fra Nordens land, sier Herren; for jeg har spredt eder for himmelens fire vinder, sier Herren.

7 (2:11) Hør! Sion, berg dig unda, du som bor hos Babels datter!

8 (2:12) For så sier Herren, hærskaenes Gud: For sin æres skyld har han sendt mig til hedningefolkene som plyndret eder; for den som rører ved eder, rører ved hans øiesten;

9 (2:13) for se, jeg løfter min hånd mot dem, og de skal bli et rov for dem som nå trøler for dem; og I skal kjenne at Herren, hærskaenes Gud, har sendt mig.

10 (2:14) Fryd dig storlig og gled dig, du Sions datter! For se, jeg kommer og vil bo hos dig, sier Herren.

11 (2:15) Og mange hedningefolk skal gi sig til Herren på den dag og bli mitt folk; og jeg vil bo hos dig, og du skal kjenne at Herren, hærskaenes Gud, har sendt mig til dig.

12 (2:16) Og Herren skal ta Juda til eie som sin del på den hellige jordbunn; og han skal ennå en gang utvelge Jerusalem.

13 (2:17) Vær stille, alt kjød, for Herrens åsyn! For han har reist sig og er gått ut av sin hellige bolig.

KAPITTEL 3

Så lot han mig se Josva, ypperstepresten, som stod for Herrens engels åsyn, og Satan som stod ved hans høire side for å anklage ham.

2 Men Herren sa til Satan: Herren refse dig, Satan! Herren refse dig, han som har utvalg Jerusalem! Er ikke denne mann her en rykende brand, revet ut av ilden?

3 Men Josva var klædd i skitne klær der han stod for engelens åsyn.

4 Og engelen tok til orde og sa til dem som stod foran ham: Ta de skitne klær av ham! Og

til ham selv sa han: Se, jeg tar din misgjerning bort fra dig og klær dig i høitidsklær.

⁵ Da sa jeg: Sett en ren hue på hans hode! Og de satte den rene hue på hans hode og hadde på ham andre klær mens Herrens engel stod der.

⁶ Da vidnet Herrens engel for Josva og sa:

⁷ Så sier Herren, hærskares Gud: Hvis du går på mine veier og holder mine bud, da skal du også få styre mitt hus og vokte mine forgårder; og jeg vil gi dig førere blandt disse som står her. [blandt englene]

⁸ Hør nu, Josva, du yppersteprest! Du og dine venner, som sitter her foran dig, I er varselmenn [forbilleder.] For se, jeg lar min tjener Spire [Messias, spiren av Davids ætt.] komme;

⁹ for se, den sten jeg har lagt foran Josva -- på denne ene sten er syv øine rettet! Se, jeg skjærer ut på den de tegn den skal ha, sier Herren, hærskares Gud, og jeg tar dette lands misgjerning bort på én dag.

¹⁰ På den dag, sier Herren, hærskares Gud, skal I innby hverandre til gjestebud under vintreet og fikentreet.

KAPITTEL 4

Så kom engelen som talte med mig, igjen og vakte mig likesom når en mann vekkes av sin søvn.

² Og han sa til mig: Hvad ser du? Jeg svarte: Jeg ser en lysestake som er helt igjennem av gull, med sitt oljekar på toppen og sine syv lamper, og med syv rør for hver lampe som er på den,

³ og to oljetrær står ved siden av den, ett på oljekarets høire side og ett på dets venstre side.

⁴ Og jeg tok til orde og sa til engelen som talte med mig: Hvad er dette, herre?

⁵ og engelen som talte med mig, svarte: Vet du ikke hvad dette er? Jeg sa: Nei, herre!

⁶ Da tok han til orde og sa til mig: Dette er Herrens ord til Serubabel: Ikke ved makt og ikke ved kraft, men ved min Ånd, sier Herren, hærskares Gud.

⁷ Hvem er du, du store fjell som reiser dig foran Serubabel? Bli til en slette! Han skal føre toppstenen [den øverste sten.] frem under høie rop: Nåde, nåde være med den!

⁸ Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

⁹ Serubabels hender har grunnlagt dette hus, og hans hender skal fullføre det; og du skal kjenne at Herren, hærskares Gud, har sendt mig til eder.

¹⁰ For hvem vil forakte den ringe begynnelses dag? Med glede ser de syv øine blyloddet i Serubabels hånd, disse Herrens øine som farer omkring over hele jorden.

¹¹ Da tok jeg til orde og sa til ham: Hvad er disse to oljetrær ved lysestakens høire og venstre side?

¹² Og jeg tok annen gang til orde og sa til ham: Hvad er de to oljegrøner tett ved de to gullrenner som gullet [de. den glinsende olje.] strømmet ut av?

¹³ Da sa han til mig: Vet du ikke hvad disse er? Jeg svarte: Nei, herre!

¹⁴ Da sa han: Det er de to oljesalvede [de. de to Herrens salvede, folkets prestelige og fyrstelige overhoder, (Josva og Serubabel).] som står hos all jordens herre.

KAPITTEL 5

Så løftet jeg atter mine øine op og fikk se en flyvende bokrull.

² Og han sa til mig: Hvad ser du? Jeg svarte: Jeg ser en flyvende bokrull, som er tyve alen lang og ti alen bred.

³ Da sa han til mig: Dette er den forbannelse som går ut over det hele land; for hver den som stjeler, skal efter det som står på den ene side av den, bli utryddet, og likeså skal hver den som sverger falsk, efter det som står på dens andre side, bli utryddet.

⁴ Jeg har latt den [forbannelsen.] gå ut, sier Herren, hæskarenes Gud, og den skal gå inn i tyvens hus og i dens hus som sverger falsk ved mitt navn, og den skal bli i hans hus og fortære det, både treverket og stenene.

⁵ Så kom engelen som talte med mig, frem; og han sa til mig: Løft dine øine op og se hvad det er dette som kommer frem der!

⁶ Jeg spurte: Hvad er det? Han svarte: Det er en efa som kommer frem der. Og han sa: Således skal det se ut med dem [folket.] i hele landet.

⁷ Da blev et blylokk løftet op, og det viste sig en kvinne som satt i efaen.

⁸ Og han sa: Dette er ugudeligheten. Så støtte han henne ned i efaen og slo blylokket til over åpningen.

⁹ Derefter løftet jeg mine øine op og fikk se to kvinner som kom frem, og vinden fylte deres vinger, for de hadde vinger som storkens vinger; og de løftet efaen op, så den svedde mellom jorden og himmelen.

¹⁰ Da sa jeg til engelen som talte med mig: Hvor skal de hen med efaen?

¹¹ Han svarte: De skal til Sinears land for å bygge et hus for henne der; og når det er ferdig, skal hun settes ned der på sitt sted.

KAPITTEL 6

Så løftet jeg atter mine øine op og fikk se fire vogner som kom frem mellom to fjell, og fjellene var kobberfjell.

² For den første vogn var det røde hester, og for den annen vogn var det sorte hester,

³ og for den tredje vogn var det hvite hester, og for den fjerde vogn flekkete, sterke hester.

⁴ Og jeg tok til orde og sa til engelen som talte med mig: Hvad er dette, herre?

⁵ Engelen svarte: Dette er himmelens fire vinder, som nu farer ut efterat de har fremstilt sig for all jordens herre.

⁶ Vognen med de sorte hester for drog ut mot Nordens land, og de hvite drog ut efter dem, og de flekkete drog ut mot Sydens land.

⁷ Og de sterkeste [de røde] drog ut, og da de ønsket å få dra omkring på jorden, sa han: Gå, dra omkring på jorden! Og de drog omkring på jorden.

⁸ Så ropte han høit på mig og sa til mig: Se, de som drar ut mot Nordens land, de stiller min vrede på Nordens land.

⁹ Og Herrens ord kom til mig, og det lød så:

¹⁰ Ta imot gavene fra de bortførte, fra Heldai, Tobia og Jedaja -- gå selv på denne dag inn i Josias', Sefanias' sønns hus-for dit er de kommet fra Babel --

¹¹ og ta imot sølv og gull av dem og gjør kroner og sett dem på Josvas, Jehosadaks sønns, yppersteprestens hode!

¹² Og si til ham: Så sier Herren, hæskarenes Gud: Se, det skal komme en mann som heter Spire; han skal spire frem av sin rot, og han skal bygge Herrens tempel.

¹³ Ja, han skal bygge Herrens tempel, og han skal vinne herlighet og sitte og herske på sin kongetrone, og han skal være prest der han sitter på sin trone, og freds råd skal det være mellom dem begge.

¹⁴ Og kronene skal være til et minne i Herrens tempel om Helem og Tobia og Jedaja og Hen, Sefanias sønn.

¹⁵ Og langt borte fra skal de komme og bygge på Herrens tempel, og I skal kjenne at Herren, hærskares Gud, har sendt mig til eder; og dette skal skje dersom I hører på Herrens, eders Guds røst.

KAPITTEL 7

Så var det i kong Darius' fjerde år, da kom Herrens ord til Sakarias på den fjerde dag i den niende måned, i måneden kislev.

² For Betel hadde sendt Sareser og Regem-Melek og hans menn for å bønnfalle Herren

³ og spørre prestene i Herrens, hærskares Guds hus og profetene: Skal vi gråte og faste i den femte måned, som vi nu har gjort i så mange år?

⁴ Da kom Herrens, hærskares Guds ord til mig, og det lød så:

⁵ Si til alt folket i landet og til prestene: Når I har fastet og klaget i den femte [da blev templet ødelagt] og i den syvende [da blev Gedalja myrdet] måned, og det nu i sytti år, er det da for min skyld I har fastet?

⁶ Og når I eter og drikker, er det da ikke I selv som eter, og I selv som drikker?

⁷ Minnes I ikke de ord Herren lot utrope ved de forrige profeter, da Jerusalem lå der i ro og fred med sine byer rundt om, og likeså syddlandet og lavlandet?

⁸ Og Herrens ord kom til Sakarias, og det lød så:

⁹ Så sa Herren, hærskares Gud: Døm rettferdige dommer og vis miskunnhet og barmhjertighet mot hverandre,

¹⁰ og undertrykk ikke enker og farløse, fremmede og arminger, og tenk ikke ut ondt mot hverandre i eders hjerte!

¹¹ Men de vilde ikke akte på det, men satte i sin gjenstridighet skulderen imot, og sine ører gjorde de døde, så de ikke hørte,

¹² og sitt hjerte gjorde de hårdt som en diamant, så de ikke hørte på loven og de ord Herren, hærskares Gud, sendte ved sin Ånd gjennom de forrige profeter; derfor kom det en stor vrede fra Herren, hærskares Gud.

¹³ Og likesom han ropte, og de ikke hørte, således, sa Herren, hærskares Gud, skal de rope, og jeg vil ikke høre,

¹⁴ men jeg vil sprede dem som i en stormvind blandt alle hedningefolkene, som de ikke kjenner, og landet skal ligge øde etter dem, så ingen drar frem eller tilbake der. Og således gjorde de det herlige land til en ørken.

KAPITTEL 8

Og Herrens, hærskares Guds ord kom, og det lød så:

² Så sier Herren, hærskares Gud: Jeg er såre nidkjær for Sion, ja, med stor harme er jeg nidkjær for det.

³ Så sier Herren: Jeg vender tilbake til Sion og vil bo i Jerusalem, og Jerusalem skal kalles den trofaste stad, og Herrens, hærskares Guds berg det hellige berg.

- ⁴ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: Ennu en gang skal gamle menn og kvinner sitte på torvene i Jerusalem, hver med sin stav i hånden for sin høie alders skyld,
- ⁵ og torvene i byen skal være fulle av gutter og piker, som leker på torvene der.
- ⁶ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: Om dette kan være umulig i deres øine som er blitt igjen av dette folk i de dager, mon det da også skulde være umulig i mine øine? sier Herren, hærskaerenes Gud.
- ⁷ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: Se, jeg frelser mitt folk fra de land der solen går op, og fra de land der den går ned,
- ⁸ og jeg lar dem komme hit, og de skal bo i Jerusalem, og de skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud i sannhet og rettferdighet.
- ⁹ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: La eders hender være sterke, I som i denne tid hører disse ord av de profeters munn som talte på den dag da grunnen blev lagt til Herrens, hærskaerenes Guds hus, templet som skulde bygges!
- ¹⁰ For før den tid kom det intet ut hverken av menneskers eller dyrs arbeid; og ingen hadde fred for fienden, enten han drog ut eller han drog inn; for jeg slapp alle mennesker løs mot hverandre.
- ¹¹ Men nu vil jeg ikke være som i tidligere dager mot dem som er blitt igjen av dette folk, sier Herren, hærskaerenes Gud;
- ¹² nu skal sæden være fredet: Vintreet skal gi sin frukt, jorden skal gi sin grøde, og himmelen skal gi sin dugg, og jeg vil la dem som er blitt igjen av dette folk, få alt dette til eie.
- ¹³ Og det skal skje at likesom I, Judas hus og Israels hus, har vært en forbannelse blandt hedningene, således vil jeg nu frelse eder, og I skal bli en velsignelse; frykt ikke! La eders hender være sterke!
- ¹⁴ For så sier Herren, hærskaerenes Gud: Likesom jeg satte mig fore å gjøre eder ondt da eders fedre vakte min vrede, sier Herren, hærskaerenes Gud, og jeg ikke angret det,
- ¹⁵ således har jeg i disse dager satt mig fore å gjøre vel mot Jerusalem og Judas hus; frykt ikke!
- ¹⁶ Dette er det I skal gjøre: Tal sannhet med hverandre, døm på tinge rettferdige dommer og dommer som skaper fred,
- ¹⁷ tenk ikke ut ondt mot hverandre i eders hjerte, og elsk ikke falsk ed! For alt dette hater jeg, sier Herren.
- ¹⁸ Og Herrens, hærskaerenes Guds ord kom til mig, og det lød så:
- ¹⁹ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: Fasten i den fjerde måned [da blev Jerusalem inntatt] og i den femte og i den syvende og i den tiende [da begynte Jerusalems beleiring] måned skal bli Judas hus til fryd og glede og til glade høitider. Men elsk sannhet og fred!
- ²⁰ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: Ennu en gang skal det skje at hele folkeslag og mange byers innbyggere skal komme hit.
- ²¹ Og innbyggerne i den ene by skal gå til den andre og si: La oss gå avsted for å bønnfalle Herren og for å søke ham, Herren, hærskaerenes Gud! Jeg vil gå, jeg og.
- ²² Og mange folkeslag og tallrike hedningefolk skal komme for å søke Herren, hærskaerenes Gud, i Jerusalem og for å bønnfalle Herren.
- ²³ Så sier Herren, hærskaerenes Gud: I de dager skal det skje at ti menn av alle hedningefolkenes tungemål skal gripe fatt i en jødisk manns kappefald og si: Vi vil gå med eder; for vi har hørt at Gud er med eder.

KAPITTEL 9

Dette utsagn er Herrens ord mot Hadraks land; [visstnok et lite rike i Syria] også i Damaskus skal det slå sig ned -- for Herren har øie med menneskene og med alle Israels stammer-

² likeså i Hamat, som grenser til det, også i Tyrus og Sidon, fordi de der er så kloke.

³ Tyrus bygget sig en festning, og det dynget op sølv som støv og fint gull som skarn på gatene.

⁴ Se, Herren skal la fremmede få det til eie og styrte dets murer i havet, og selv skal det fortæres av ild.

⁵ Askalon ser det og frykter, og Gasa, som vrir sig i angst, likeså Ekron, fordi dets håp [de. Tyrus.] er blitt til skamme; Gasa skal miste sin konge, og i Askalon skal ingen bo.

⁶ I Asdod skal det bare bo fremmed pakk, og jeg vil utrydde filistrenes stolthet,

⁷ jeg vil ta offerblodet ut av deres munn og det vederstyggelige offerkjøtt bort fra deres tenner; og da skal det også av dem bli igjen en rest for vår Gud, og de skal være som fyrster i Juda, og Ekron skal være som en jebusitt [de. innlemmes blandt Guds folk, likesom jebusittene av David blev innlemmet i det.]

⁸ Og jeg vil slå leir til vern for mitt hus mot krigshærer som kommer og går, og ingen voldsherre skal mere komme over dem; for nu ser jeg med egne øine hvorledes det er.

⁹ Fryd dig storlig, Sions datter! Rop høit, Jerusalems datter! Se, din konge kommer til dig, rettferdig er han og full av frelse, fattig og ridende på et asen, på aseninnens unge fole.

¹⁰ Og jeg vil utrydde vognene i Efra'im og hestene i Jerusalem, og alle krigsbuer skal utryddes, Og han skal tale fred til hedningene, og hans herredømme skal nå fra hav til hav og fra elven til jordens ender.

¹¹ For ditt paktsblods skyld vil jeg også fri dine fanger ut av brønnen som det ikke er vann i.

¹² Vend tilbake til festningen, I fanger som har håp! Også idag forkynner jeg at jeg vil gi eder dobbelt igjen.

¹³ For jeg spenner Juda som min bue og legger Efra'im på buen, og jeg egger dine sønner, Sion, mot dine sønner, Javan, [de. Grekenland] og jeg gjør dig lik en kjempes sverd.

¹⁴ Og Herren skal åpenbare sig over dem, og hans pil skal fare ut som lynet; Herren, Israels Gud, skal støte i basunen og fare frem i sønnenstormene.

¹⁵ Herren, hærskares Gud, skal verne dem, og de skal opsluke sine fiender og trå dem under føtter som slyngestener; [Fienden lignes med ringe stener, motsatt kronestenenene] de skal drikke deres blod og larme som av vin, og de skal bli fulle av blodet som offerskålen, som alterets hjørner.

¹⁶ Og Herren deres Gud skal frelse dem på den dag, han skal frelse sitt folk som en hjord; for de er som edelstener i en krone og stråler over hans land;

¹⁷ for hvor herlig er det ikke, og hvor fagert! Av dets korn skal unge menn og av dets vin jomfruer blomstre op.

KAPITTEL 10

Bed Herren om regn når tiden for vårregnet er inne! Herren sender lynstråler, og regnskyll skal han gi dem, så hver mann får grøde på sin mark.

² For husgudene talte usant, og spåmennene skuet løgn; tomme drømmer forkynte de, og den trøst de gav, var intet verd; derfor måtte folket dra avsted som får og li ondt, fordi der ingen hyrde var.

³ Mot hyrdene [de. folkets fremmede herskere.] er min vrede optendt, og bukkene vil jeg hjemsøke; for Herren, hærskares Gud, ser til sin hjord, Judas hus, og gjør den lik sin stolte stridshest.

⁴ Fra det [Judas hus.] skal hjørnesteinene komme, fra det naglene, fra det krigsbuene -- fra det skal alle herskere utgå.

⁵ Og de skal være lik kjemper som trår sine fiender ned i krigen likesom skarnet på gatene; ja, stride skal de, for Herren er med dem, og de som rider på hester, skal bli til skamme.

⁶ Jeg vil styrke Judas hus og frelse Josefs hus og gi dem et bosted; for jeg forbarmer mig over dem, og de skal være som om jeg aldri hadde forkastet dem; for jeg er Herren deres Gud og vil bønnhøre dem.

⁷ Og Efra'ims menn skal være lik kjemper, og deres hjerter skal bli glade som av vin; deres barn skal se det og glede sig, deres hjerter skal fryde sig i Herren.

⁸ Jeg vil pipe til dem og samle dem, for jeg har utfridd dem; og de skal bli tallrike, som de har vært.

⁹ Og jeg vil så dem ut blandt folkene, men i de fjerne land skal de komme mig i hu; og de skal leve med sine barn og komme tilbake.

¹⁰ Og jeg vil føre dem tilbake fra Egyptens land og samle dem fra Assur og føre dem til Gileads land og til Libanon, og der skal det ikke bli rum nok for dem.

¹¹ Han [Herren.] skal dra frem gjennom havet, gjennom farer, og slå ned bølgene i havet, og alle Nilens dyp skal tørkes ut, og Assurs stolthet skal støtes ned, og kongespiret skal vike fra Egypten.

¹² Jeg vil gjøre dem sterke i Herren, og i hans navn skal de gå frem, sier Herren.

KAPITTEL 11

Lat op dine porter, Libanon, så ilden kan fortære dine sedrer!

² Jamre dig, du cypress, fordi sederen er falt, fordi de herlige trær er ødelagt! Jamre eder, I Basans eker, fordi den utilgjengelige skog er felt!

³ Hør hvor hyrdene jamrer fordi deres herlighet [herlige beitemark] er ødelagt! Hør hvor de unge løver brøler fordi Jordans prakt er ødelagt.

⁴ Så sa Herren min Gud: Røkt slaktefårene!

⁵ De som kjøper dem, slakter dem uten å bøte for det, og de som selger dem, sier: Lovet være Herren! nu blir jeg rik; og deres hyrder sparer dem ikke.

⁶ For jeg vil ikke mere spare landets innbyggere, sier Herren; men jeg vil overgi menneskene i hverandres hender og i hendene på deres konge, og de skal herje landet, og jeg vil ikke redde nogen av deres hånd.

⁷ Så røktet jeg slaktefårene, endog de usleste av fårene; og jeg tok mig to staver, den ene kalte jeg liflighet, og den andre kalte jeg bånd, og jeg røktet fårene,

⁸ og jeg gjorde de tre hyrder til intet i én måned. Jeg blev lei av dem, og de likte heller ikke mig,

⁹ og jeg sa: Jeg vil ikke lenger røkte eder; det som er nær ved å dø, får dø, og det som er nær ved å bli tilintetgjort, får bli tilintetgjort, og de som blir igjen, får fortære hverandres kjøtt.

¹⁰ Så tok jeg min stav liflighet og brøt den i stykker for å gjøre den pakt til intet som jeg hadde gjort med alle folkene.

¹¹ Og den blev gjort til intet på den dag; og således skjønnte de usleste av fårene, de som aktet på mig, at det var Herrens ord.

¹² Derefter sa jeg til dem: Om I så synes, så gi mig min lønn, men hvis ikke, så la det være! Så veide de op til mig min lønn, tretti sølvpenninger.

¹³ Da sa Herren til mig: Kast den bort til pottemakeren, den herlige pris som jeg er aktet verd av dem! Og jeg tok de tretti sølvpenninger og kastet dem i Herrens hus til pottemakeren.

¹⁴ Så brøt jeg i stykker min andre stav bånd for å gjøre brorskapet mellom Juda og Israel til intet.

¹⁵ Og Herren sa til mig: Ta dig atter en stav -- en dårlig hyrdes stav!

¹⁶ For se, jeg lar en hyrde stå frem i landet, en som ikke ser til de får som er nær ved å omkomme, ikke søker efter det som er bortkommet, og ikke læger det som har fått skade, og ikke sørger for det som holder sig oppe, men eter kjøttet av de fete og endog bryter deres klover i stykker.

¹⁷ Ve den dårlige hyrde, som forlater fårene! Sverd over hans arm og over hans høire øie! Hans arm skal visne bort, og hans høire øie skal utslukkes.

KAPITTEL 12

Dette utsagn er Herrens ord om Israel. Så sier Herren, som utspente himmelen og grunnfestet jorden og dannet menneskets ånd i hans indre:

² Se, jeg gjør Jerusalem til en tumleskål [de. en skål med berusende vin] for alle folkene rundt omkring; også over Juda skal det gå ut når Jerusalem blir kringsatt.

³ Og det skal skje på den dag at jeg vil gjøre Jerusalem til en sten å løfte på for alle folkene; alle som løfter på den, skal såre sig selv. Ja, alle jordens hedningefolk skal samle sig mot det.

⁴ På den dag, sier Herren, vil jeg slå hver hest med skyhet og dens rytter med vanvidd; men over Judas hus vil jeg oplate mine øine, og alle folkenes hester vil jeg slå med blindhet.

⁵ Og Judas stammehøvdinger skal si i sitt hjerte: Vår styrke er Jerusalems innbyggere ved Herren, hærskares Gud, deres Gud.

⁶ På den dag vil jeg gjøre Judas stammehøvdinger lik et fyrfat mellom vedtrær og et ildbluss blandt kornbånd, og de skal fortære alle folkene rundt omkring, til høire og til venstre; og Jerusalem-folket skal fremdeles bli på sitt sted, i Jerusalem.

⁷ Og Herren skal frelse Judas telter først, forat ikke Davids hus og Jerusalems innbyggere skal ha større herlighet enn Juda.

⁸ På den dag skal Herren verne Jerusalems innbyggere, og den iblandt dem som snubler, skal på den dag være som David, og Davids hus skal være som Gud, som Herrens engel foran dem.

⁹ Og på den dag vil jeg søke å ødelegge alle de hedningefolk som drar mot Jerusalem.

¹⁰ Men over Davids hus og over Jerusalems innbyggere vil jeg utgyde nådens og

bønnens ånd, og de skal skue op til mig som de har gjennomstunget; og de skal sørge over ham som en sørger over sin enbårne sønn, og klage sårt over ham som en klager over sin førstefødte.

¹¹ På den dag skal sorgen bli stor i Jerusalem, som sorgen over ulykken i Hadadrimmon i Megiddons dal [det sted hvor den fromme konge Josias blev dødelig såret.]

¹² Og landet skal sørge, hver slekt for sig, Davids huses slekt for sig og deres kvinner for sig, Natans huses slekt for sig og deres kvinner for sig,

¹³ Levis huses slekt for sig og deres kvinner for sig, sime'ittenes slekt for sig og deres kvinner for sig,

¹⁴ og likeså alle de andre slekter, hver slekt for sig og deres kvinner for sig.

KAPITTEL 13

På den dag skal det være en åpnet kilde for Davids hus og for Jerusalems innbyggere mot synd og urenhet.

² Og det skal skje på den dag, sier Herren, hærskares Gud, at jeg vil utrydde avgudenes navn av landet, og de skal ikke mere kommes i hu; også profetene og den urene ånd vil jeg få bort av landet.

³ Og om noen herefter står frem som profet, da skal hans far og mor, hans egne foreldre, si til ham: Du skal ikke leve, for du har talt løgn i Herrens navn. Og hans far og mor, hans egne foreldre, skal gjennembore ham mens han profeterer.

⁴ På den dag skal alle profeter skamme sig over sine syner når de vil profetere, og de skal ikke klæ sig i en lodden kappe for å lyve.

⁵ Men hver av dem skal si: Jeg er ikke noen profet; jeg er jordbruker, for det var en som kjøpte mig til træl da jeg var ung gutt.

⁶ Og om noen spør ham: Hva er det for sår du har i dine hender? da skal han svare: Det er sår jeg har fått i mine elskeres [de. avgudenes.] hus.

⁷ Sverd! Våkn op mot min hyrde, mot den mann som er min næste! sier Herren, hærskares Gud; slå hyrden, og fårene skal adspredes, og jeg vil igjen ta mig av de små!

⁸ Og i hele landet, sier Herren, skal to tredjedeler utryddes og omkomme, bare en tredjedel skal levnes der.

⁹ Og denne tredjedel vil jeg la gå gjennom ilden og rense den, som en renser sølv, og prøve den, som en prøver gull. De skal påkalle mitt navn, og jeg vil bønnhøre dem; jeg vil si: De er mitt folk, og de skal si: Herren er min Gud.

KAPITTEL 14

Se, det kommer en Herrens dag, da det hærfang som er tatt fra dig, skal skiftes ut i din midte;

² for jeg vil samle alle hedningefolkene til krig mot Jerusalem, og staden skal bli tatt og husene bli plyndret, og kvinnene bli skjendet, og halvdelen av staden skal måtte gå i landflyktighet, men resten av folket skal ikke utryddes av staden.

³ For Herren skal dra ut og stride mot disse hedningefolk, som han før har stridt på kampens dag.

⁴ På den dag skal hans føtter stå på Oljeberget, som ligger midt imot Jerusalem i øst, og

Oljeberget skal revne tvert over mot øst og vest, så der blir en stor dal, idet den ene halvdel av fjellet viker mot nord, og den andre halvdel mot syd.

⁵ Og I skal fly til dalen mellom mine fjell, for dalen mellom fjellene skal nå like til Asel; I skal fly som I flydde for jordskjelvet i Judas konge Ussias' dager. Da skal Herren min Gud komme, og alle hellige med dig, min Gud.

⁶ På den dag skal lyset bli borte; de herlige himmellys skal formørkes.

⁷ Og det skal komme én dag -- Herren kjenner den -- det skal hverken være dag eller natt; men mot aftens tid, da skal det bli lys.

⁸ Og på den dag skal levende vann strømme ut fra Jerusalem, den ene halvdel av dem til havet i øst og den andre halvdel av dem til havet i vest; både sommer og vinter skal det være så.

⁹ Da skal Herren bli konge over hele landet; på den dag skal Herren være én, og hans navn ett.

¹⁰ Og hele landet, fra Geba til Rimmon sønnenfor Jerusalem, skal bli som den øde mark, [de. Jordan-dalen] og det [Jerusalem.] skal heve sig høit og trone på sitt sted, like fra Benjamin-porten til det sted hvor den forrige port var, til Hjørneporten, og fra Hananels tårn til kongens vinperser.

¹¹ Og folket skal bo der, og der skal aldri mere lyses bann over det; Jerusalem skal ligge der trygt.

¹² Men denne plage skal Herren la ramme alle de folk som har stridt imot Jerusalem: Han skal la kjøttet råtne på dem alle mens de står på sine føtter, og deres øine skal råtne i sine huler, og tungen skal råtne i deres munn.

¹³ På den dag skal Herren sende en stor redsel over dem, så de tar fatt på hverandre og løfter hånd mot hverandre.

¹⁴ Også Juda skal stride i Jerusalem, og fra alle kanter skal hedningefolkenes gods sannes sammen, gull og sølv og klær i stor mengde.

¹⁵ Den samme plage skal også ramme hestene, muleslene, kamelene, asenene og alle de andre dyr i leirene.

¹⁶ Og alle de som blir igjen av alle de hedningefolk som angrep Jerusalem, skal år efter år dra op for å tilbede Kongen, Herren, hærskaenes Gud, og for å delta i løvsalenes fest.

¹⁷ Men om noget av jordens folk ikke drar op til Jerusalem for å tilbede Kongen, Herren, hærskaenes Gud, så skal det ikke komme regn hos dem;

¹⁸ om Egyptens folk ikke drar op og ikke møter frem, da skal det ikke komme regn hos dem heller; den samme plage skal ramme dem som Herren lar ramme de hedningefolk som ikke drar op for å delta i løvsalenes fest.

¹⁹ Sådan skal den straff være som rammer Egypten og alle de hedningefolk som ikke drar op for å delta i løvsalenes fest.

²⁰ På den dag skal det stå på hestenes bjeller: Helliget til Herren, og grytene i Herrens hus skal være som offerskålene foran alteret,

²¹ og hver gryte i Jerusalem og i Juda skal være helliget til Herren, hærskaenes Gud, og alle de som ofrer, skal komme og ta av dem til å koke i; og det skal ikke mere være nogen kana'anitt i Herrens, hærskaenes Guds hus på den dag.